

Zon, zee en zingen

Lof-hoofdredacteur Jolanda Holwerda ging mee met een groepsreis van zangeres Leoni Jansen. Al zingend zeilde ze over de Turkse wateren – en ontdekte de kracht van haar eigen stem.

Een telefoontje van zangeres Leoni Jansen. Of ik zin heb om als journalist mee te gaan met haar jaarlijkse Sing & Sail-reis. Een week lang zeilen op de Turkse wateren, heerlijk eten, zonnen, zwemmen, relaxen en, o ja, zingen. Daar hoef ik niet lang over na te denken.

De praktijk blijkt iets weerbarstiger. Omdat we tijdelijk zonder oppas zitten, en omdat de lancering van mijn boek wordt uitgesteld, komt de reis slecht uit. Paniekerig mail ik Leoni dat ik vrees er vanaf te moeten zien. Tenzij als *by magic* de problemen nog opgelost kunnen worden. Dat laat Leoni zich geen twee keer zeggen en binnen no time komt er uit haar uitgebreide netwerk een oppas tevoorschijn, die in het dagelijkse leven in de thuiszorg werkt. Zo gauw ik haar aan de telefoon heb, weet ik: aan deze dame kan ik mijn gezin wel een week toevertrouwen. Maar het werk loslaten is zo mogelijk nog lastiger. Eindeloos zit ik met mezelf te debatteren of het nu wel of niet verantwoord is er een week tussenuit te gaan in 'deadline-tijd'. Tot mijn man de knoop voor me doorhakt en zegt: 'Je gaat gewoon.' Opgelucht sms ik Leoni: 'Ik ben erbij!' Prompt antwoordt ze: 'Kies dan maar een lied uit dat je wilt gaan zingen. En neem iets leuks mee om aan te trekken als je gaat optreden.' Pardon? Optreden? Ik heb me vooral verheugd op het zeilen en relaxen op de Turkse wateren, en zingen is voor mij een totaal nieuw fenomeen. Natuurlijk brul ik wel eens een liedje mee met de radio. Maar echt zingen, ik?

Dag 1. Op Schiphol blij ik niet de enige moeder die er een week tussenuit gaat. Dat scheidt meteen een band en al gauw hebben we een gesprek over hoe lastig het is om iedereen achter te laten. Maar eenmaal in het vliegtuig neemt het gevoel van ontspanning toe. Het vooruitzicht aan boord te gaan, lekker te eten en te drinken, op het water te zijn! Ik kan niet wachten. Eenmaal aangekomen in Bodrum overtreft de boot mijn verwachtingen. Hij is ruim, heeft comfortabele hutten met eigen douche en toilet en een grote tafel aan dek, waar de alleraardigste bemanning meteen een borrel met Turkse hapjes verzorgt.

Niveau
doet er
niet toe,
passie wel